

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 16C/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825200510
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2025:5825200510.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Pribinova 19, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A. C. - D., D. E. XXXX/XX, o zaplatenie 2.008,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 300,- eur z a s t a v u j e.

II. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.708,52 eur v mesačných splátkach splatných vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keď výška prvej splátky je 28,52 eur a výška všetkých nasledujúcich splátok je 60,- eur. V prípade omeškania sa s č o i len jednou splátkou sa stáva splatným celý dlh.

III. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.02.2025, sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2.008,52 eur, ako aj náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 120,- eur.

2/ Žalobu odôvodnil tým, že v zmysle trestného rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/49/2023 zo dňa 24.08.2023 žalovaný viedol dňa 07.03.2023 v čase medzi 23:30 hod. a 00:30 hod. dňa 08.03.2023 osobné motorové vozidlo zn. F. G., striebornej farby, EČV: A., ktoré odparkoval na odstavnom parkovisku nachádzajúcom sa pri čerpacej stanici H. H. A. C. na ulici I. F. XXXX a svojím konaním spôsobil škodu na motorovom vozidle J. K., EČV: A. patriaceho G. L., na D. J. K., EČV: A. patriaceho spoločnosti M. N., F., na MV J. K. s EČV: A. patriaceho spoločnosti M. N., F., na MV J. K. s EČV: A. patriaceho O. E. a pri cúvaní so svojím motorovým vozidlom narazil do prázdneho stojaceho policajného MV C. P., EČV: A. patriaceho Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Okrem uvedeného svojím konaním spôsobil škodu aj spoločnosti H. F., F. a to poškodením majetku, keď svojím MV F. G., EČV: A. narazil do dverí predajne a následne vošiel s vozidlom do predajne, kde poškodil zariadenie a tovar v predajni. Po zadržaní bola žalovanému nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,86 mg/1. Žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania zločinu poškodzovania cudzej veci, prečinu útoku na verejného činiteľa a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Žalovaný zodpovedá za škodu ako vodič v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na motorové vozidlo, ktoré viedol žalovaný, sa vzťahovalo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, č. O. XXXXXXXXXXXX. Žalobca z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zaplatil za poisteného poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky dňa 26.06.2024 náhradu škody vo výške 2 068,52 eur za opravu poškodeného

motorového vozidla C. P., EČV: A.. Náklady na opravu poškodeného vozidla boli vyúčtované faktúrou č. XXXX/XXXXX na sumu 2.068,52 eur. V zmysle § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ má proti poistenému nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Keďže žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu s nameranou hodnotou alkoholu v dychu výsledkom 0,86 mg/1, uplatnil si žalobca voči nemu nárok na náhradu vyplatených súm v zmysle § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. v celkovej výške 2.068,52 eur. Žalovaný svoj dlh vo výške 2.068,52 eur uznal a zaviazal sa ho zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 60,- eur. Do dňa spisovania žaloby zaplatil len jednu splátku vo výške 60,- eur, zvyšnú časť dlhu nezaplatil.

3/ Žalobca v žalobe navrhol, aby súd podľa nej vydal platobný rozkaz, ktorému návrhu súd vyhovel a platobným rozkazom č. k. 16C/17/2025-20 zo dňa 25.03.2025 žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 2.008,52 eur, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na Okresný súd Námestovo.

4/ Žalovaný voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu podal odpor, v ktorom uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/49/2023 zo dňa 24.08.2023 bol uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci, prečinu útoku na verejného činiteľa a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za čo ho súd odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň mu určil skúšobnú dobu v trvaní 4 roky. Súd žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť poškodeným vzniknutú škodu, pričom poškodenému Ministerstvu vnútra SR bola spôsobená škoda vo výške 2.068,52 eur, ktorú žalobca zaplatil poškodenému z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný je si vedomý toho, že na základe vyššie uvedeného rozsudku je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.008,52 eur, avšak žalobou uplatnený nárok považuje nateraz za predčasný. Žalovaný je toho názoru, aj keď to z vyššie uvedeného rozsudku priamo nevyplýva, že je povinný zaplatiť poškodeným vzniknutú škodu do skončenia 4- ročnej skúšobnej doby, ktorá ku dňu podania odporu ešte neuplynula. Žalovaný je invalidný dôchodca, nakoľko v minulosti prekonal 2 krát infarkt. Poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 80,- eur. Táto suma nepredstavuje ani len životné minimum a je nedostatočná na pokrytie základných životných potrieb, a preto mu jeho rodina pomáha s bývaním a zabezpečovaním základných životných potrieb. Po odsúdení vyššie uvedeným rozsudkom sa snažil nájsť prácu, ktorú by mu umožňoval vykonávať jeho zdravotný stav, aby mohol poškodeným zaplatiť vzniknutú škodu, avšak neúspešne. Žalovaného zdravotný stav sa dokonca zhoršil, a preto požiadal Sociálnu poisťovňu o zvýšenie čiastočného invalidného dôchodku, pričom o jeho žiadosti do dnešného dňa nebolo rozhodnuté. Zároveň vzhľadom k skutočnosti, že vykonával niekoľko rokov živnosť v Rakúsku, požiadal rakúsku sociálnu poisťovňu, aby mu bola vyplácaná časť dôchodku aj z Rakúskej republiky. Za podstatné tiež považuje spomenúť, že invalidný dôchodok bol vyplácaný na účet jeho manželky. Predpokladal, že manželka splácala dlžnú sumu, avšak až z podanej žaloby sa dozvedel, že bola uhradená len jedna splátka vo výške 60,- eur. Napriek uvedenému je ochotný zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 60,- eur, a to najneskôr do uplynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia. Ako dôkaz prikladá k podanému odporu doklad o úhrade sumy 120,- eur, pričom následne bude žalobcovi pravidelne splácať každý mesiac splátku vo výške 60,- eur, a to až do úplného zaplatenia celej dlžnej sumy. Vzhľadom k vyššie uvedenému preto navrhuje súdu, aby platobný rozkaz zrušil, nariadil vo veci pojednávanie a návrh žalobcu ako predčasný zamietol. V prípade, ak súd vyhovie podanej žalobe, navrhuje, aby mu bolo umožnené splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 60,- eur.

5/ Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného uvedeným v odpore, zdôrazňuje, že žalobca si voči žalovanému neuplatňuje náhradu škody, ktorú spôsobil žalovaný svojím konaním, ale uplatňuje si voči nemu osobitný postihový nárok podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., v zmysle ktorého poisťovateľ má proti poistenému nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Keďže žalovaný viedol vozidlo s EČV: A., ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalobcu a spôsobil ním škodu, pod vplyvom alkoholu s nameranou hodnotou alkoholu v dychu výsledkom 0,86 mg/1, uplatnil si žalobca voči nemu nárok na náhradu vyplatených súm v zmysle § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. v celkovej výške 2.068,52 eur. Zároveň žalovaný svoj dlh vo výške 2.068,52 eur uznal

a zaviazal sa ho zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 60,- eur (písomné uznanie dlhu bolo predložené k žalobe). Do podania žaloby žalovaný zaplatil jednu splátku vo výške 60,- eur, preto sa žalobca domáhal zaplata sumy 2.008,52 eur. Keďže žalovaný svoj dlh písomne čo do dôvodu a výšky uznal a v podanom odpore ani len nenamieta existenciu dlhu, možno odpor žalovaného považovať za vecne neodôvodnený a súd ho mal odmietnuť. Záujem žalovaného zaplatiť dlh v splátkach nie je dôvodom na zrušenie platobného rozkazu. Napokon žalovaný v čase podania odporu zaplatil žalobcovi sumu 120,- eur a následne zaplatil ďalšiu časť vo výške 180,- eur (3 x 60,- eur). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný dlh nenamieta a má záujem ho zaplatiť. Žalobca poukazuje na uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 12Csp/31/2023 zo dňa 07. 11.2023, v zmysle ktorého: „Súd preskúmal odpor žalovaného a z jeho obsahu má za preukázané, že toto podanie nespĺňa podmienky podaného odporu s vecným odôvodnením, nakoľko žalovaný v ňom neuviedol žiadne tvrdenia, ktoré by spochybňovali opodstatnenosť povinnosti uloženej v platobnom rozkaze, alebo iným spôsobom spochybňovali skutočnosti uvádzané žalobcom v jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu. Naopak, z obsahu podania žalovaného vyplýva, že si je vedomý skutočnosti, že má voči žalobcovi dlh. Skutočnosť, že je v zlej finančnej situácii nie je dôvodom na to, aby bol predmetný platobný rozkaz zrušený. Súd na prípadnú dohodu o splátkach predmetného dlhu žalovaného odkazuje na žalobcu. Na základe uvedených skutočností, ako aj v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami CSP, súd potom rozhodol tak, že odpor žalovaného ako odpor podaný bez vecného odôvodnenia odmietol. Pokiaľ ide o záujem žalovaného o zaplata žalovanej sumy v splátkach vo výške 60,- eur, žalobca uvádza, že súhlasí s tým, aby žalovaný zaplatil žalovanú sumu a trovy konania v pravidelných mesačných splátkach vo výške 60,- eur na účet č. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX. S poukazom na uvedené má žalobca za to, že podaný odpor nie je vecne odôvodnený, a preto žiada, aby ho súd odmietol.

6/ Tunajší súd doručil vyššie uvedené vyjadrenie žalobcu žalovanému, a to spolu s uznesením č. k. 16C/17/2025 – 41 zo dňa 03.09.2025, ktorým bol žalovaný v zmysle § 167 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) vyzvaný na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu. Žalovaný sa k predmetnému vyjadreniu nevyjadril.

7/ Po ukončení postupu podľa § 167 ods. 1 až 4 CSP, súd na prejednanie veci určil pojednávanie, a to na deň 29.10.2025. Pojednávanie súd uskutočnil len za prítomnosti poverenej zamestnankyne žalobcu, keď žalovaný predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 20.10.2025 a svoju neúčast' podaním (doručeným súdu dňa 28.10.2025) ospravedlnil s tým, že súhlasí s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný zároveň v predmetnom podaní uviedol, že dôvodom jeho neúčasti na pojednávaní sú psychické zdravotné problémy, kvôli ktorým je od 12.08.2025 až do súčasnosti hospitalizovaný v Psychiatrickej liečebni v F., E. XX,XXX XX F.. Je si vedomý svojho záväzku voči žalobcovi, avšak jeho zdravotný stav je dlhodobu nepriaznivý a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 55%, v dôsledku čoho je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 110,90 eur mesačne, a teda nie je v jeho možnostiach zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu. Napriek uvedenému sa snažil zaplatiť žalobcovi aspoň niekoľko splátok dlhu, avšak vzhľadom na nízku výšku invalidného dôchodku, ktorý nedosahuje ani len životné minimum, nie je v jeho prípade možné pri súčasných cenách potravín, energií, liekov a pod. splácať dlžnú sumu. Vzhľadom k jeho osobným, zárobkovým a majetkovým pomerom a vzhľadom na pomery žalobcu, ktorý nebude nepriznaním náhrady trov dotknutý, navrhuje, aby súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku, nakoľko je toho názoru, že v jeho prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8/ Žalobca, prostredníctvom poverenej zamestnankyne, pred otvorením pojednávania, súdu predložil čiastočné späťvzatie žaloby o sumu 300,- eur. Späťvzatie odôvodnil tým, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil žalobcovi sumu v celkovej výške 300,- eur (dňa 04.04.2025 sumu 120,- eur, dňa 02.05.2025 sumu 60,- eur, dňa 19.05.2025 sumu 60,- eur a dňa 09.06.2025 sumu 60,- eur).

9/ V zmysle § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10/ Keďže k čiastočnému späťvzati žaloby došlo pred začatím (prvého) pojednávania a predbežné prejednanie sporu vo veci nariadené nebolo, pričom daný spor je sporom, v ktorom spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu, k tomuto čiastočnému späťvzati (jeho účinkom) nebolo potrebné súhlasné stanovisko protistrany (§ 146 ods. 1 a 2 CSP). Súd tak konanie, postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP, v späťvzatej časti zastavil.

11/ Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe, ako aj na všetkých vyjadreniach vo veci. Pokiaľ ide o trovy konania, žalobca si uplatnil iba trovy z titulu súdnych poplatkov. Pokiaľ ide o splácanie žalovanej sumy, toto si môžu strany dohodnúť aj po rozhodnutí súdu a ak o splátkach rozhodne súd, žalobca žiada, aby bolo rozhodnuté, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, žalovaný stráca možnosť splatiť žalovanú sumu v splátkach.

12/ Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie všetkými navrhnutými dôkazmi, keď išlo o listiny, ktoré strany sporu doložili do spisu spolu so svojimi písomnými podaniami.

13/ Vychádzajúc zo skutkových tvrdení, ktoré medzi stranami neboli sporné a zároveň z výsledkov dokazovania, súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

14/ Žalovaný viedol dňa 07.03.2023 v čase medzi 23:30 hod. a 00:30 hod. dňa 08.03.2023 osobné motorové vozidlo zn. F. G., striebornej farby, EČV: A., ktoré odparkoval na odstavnom parkovisku nachádzajúcom sa pri čerpacej stanici H. H. A. C. na ulici I. F. XXXX a svojím konaním spôsobil škodu na motorovom vozidle zn. J. K., EČV: A., ktorého držiteľom je G. L., na motorovom vozidle zn. J. K., EČV: A., ktorého držiteľom je spoločnosť M. N., F., na motorovom vozidle zn. J. K. s EČV: A., ktorého držiteľom je taktiež spoločnosť M. N., F., na motorovom vozidle zn. J. K. s EČV: A., ktorého vlastníkom je O. E. a pri cúvaní so svojím motorovým vozidlom narazil do prázdneho policajného služobného motorového vozidla zn. C. P., EČV: A., ktorého majiteľom je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Okrem uvedeného svojím konaním spôsobil škodu aj spoločnosti H. F., F. a to poškodením majetku, keď svojím motorovým vozidlom zn. F. G., EČV: A. narazil do dverí predajne a následne vošiel s vozidlom do predajne, kde poškodil zariadenie a tovar v predajni. Po zadržaní bola žalovanému nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,86 mg/1. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 4T/49/2023 zo dňa 24.08.2023 bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu poškodzovania cudzej veci, prečinu útoku na verejného činiteľa a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

15/ Z dodatku k poisťnej zmluve číslo: XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.10.2019 mal súd preukázané, že vozidlo zn. F. G., evidenčné číslo: A., ktorým žalovaný spôsobil škodu, bolo povinne zmluvne poistené u žalobcu, pričom ako poisťník a zároveň vlastníkom vozidla bola v zmluve uvedená manželka žalovaného D. B..

16/ Listom zo dňa 25.06.2024, označeným ako „Oznámenie o poukázaní náhrady škody“ žalobca oznámil Ministerstvu vnútra SR, že mu z povinného zmluvného poistenia poukáže náhradu škody vo výške 2.068,52 eur. K predmetnej úhrade došlo dňa 26.06.2024, kedy žalobca poukázal na účet Ministerstva vnútra SR sumu 2.068,52 eur (č. I. 12). Suma 2.068,52 eur bola stanovená faktúrou č. XXXXXXXXXXX, vyhotovenou Automobilovými opravovňami Ministerstva vnútra SR dňa 24.05.2023, v ktorej bol uvedený dátum splatnosti dňa 23.06.2023.

17/ Listom, zo dňa 25.06.2024, žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 2.068,52 eur s poukazom na ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

18/ Žalovaný sa v odpore proti platobnému rozkazu bránil nielen tým, že nie je schopný žalovanú sumu zaplatiť naraz, ale aj tým, že uplatnený nárok považoval nateraz za predčasný, pretože z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/49/2023 zo dňa 24.08.2023 nepriamo vyplýva, že sumu 2.008,52 eur je povinný zaplatiť poškodeným do skončenia 4-ročnej skúšobnej doby, ktorá ku dňu podania odporu ešte neuplynula.

19/ Práve túto argumentáciu súd považoval za takú, pre ktorú nebolo na mieste vo veci postupovať podľa § 267 ods. 2 písm. c) CSP a odpor odmietnuť pre nedostatok vecného odôvodnenia (ako to žiadal žalobca). Táto argumentácia nie je totiž nič iné než uvedenie, resp. opis rozhodujúcich skutočností, o ktoré žalovaný oprel svoju obranu proti uplatnenému nároku. Odpor žalovaného tak súd vyhodnotil ako odpor s vecným odôvodnením.

20/ Pokiaľ však ide o samotnú dôvodnosť tejto procesnej obrany žalovaného, súd sa stotožnil so žalobcom, že táto nemôže obstať, pretože žalobca si voči žalovanému neuplatňuje náhradu škody, ale osobitný postihový nárok upravený v § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom

zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.07.2024 (ďalej len ako „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Z tohto dôvodu akékoľvek povinnosti žalovaného spojené s jeho zodpovednosťou za škodu, ktorá vznikla jeho konaním opísaným v trestnom rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/49/2023 zo dňa 24.08.2023, s jeho povinnosťou zaplatiť žalobcovi náhradu poistného plnenia, nesúvisia.

21/ Žalobca má (ako poisťovateľ) voči poistenému (ktorým je podľa § 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti) nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody, ak poisťovateľ preukáže, že poistený spôsobil škodu pod vplyvom návykovej látky.

22/ Z dokazovania pritom vyplynul jednoznačný záver, že žalobca z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zaplatil za žalovaného poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky dňa 26.06.2024 sumu 2.068,52 eur (č. l. 12 spisu). Z trestného rozsudku pritom vyplýva, že žalovaný spôsobil túto škodu pod vplyvom návykovej látky. Boli tak splnené všetky podmienky na vznik práva žalobcu žiadať od žalovaného náhradu tohto poistného plnenia vo výške 2.068,52 eur. Nakoľko pred podaním žaloby žalovaný uhradil 60,- eur a po jej podaní uhradil sumu 300,- eur, nezaplatená čiastka predstavuje 1.708,52 eur.

23/ Súd preto žalobe, ktorou sa žalobca (po čiastočnom späťvzati žaloby) voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.708,52 eur, ako dôvodnej vyhovel.

24/ Zároveň súd dodáva, že žalovaný dňa 30.07.2024 svoj dlh voči žalobcovi (v tom čase vo výške 2.068,52 eur) uznal čo do dôvodu i výšky, keď v písomnom vyhlásení o uznaní dlhu je uvedené, že ide o dlh za škodu, ktorú spôsobil dňa 07.03.2023 poškodenému Ministerstvu vnútra SR, H., F., F. Q. L. I. H. F., pričom ide o sumu vo výške 2.068,52 eur, ktorú žalobca zaplatil poškodeným ako poistné plnenie z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný zároveň vo vyhlásení uviedol, že dlh bude splácať vo výške 60,- eur mesačne vždy najneskôr 15. dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania pohľadávky na tam uvedený účet s tým, že prvú splátku uhradí v mesiaci august 2024, pričom si je vedomý straty výhody splátok, t. j., že ak nebude niektorá zo splátok zaplatená riadne a včas, žalobca si uplatní zvýšnú časť pohľadávky naraz, aj s úrokmi z omeškania a súdnymi trovami (č. l. 15 spisu).

25/ Pokiaľ pritom niekto písomne uzná, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval (§ 558 Občianskeho zákonníka). Aj keby teda z dokazovania vyplynul prípadne iný záver (k čomu však nedošlo), súd by žalobe žalobcu vyhovel, pretože v prípade takéhoto uznania dlhu veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Uznanie dlhu totiž zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval.

26/ Vzhľadom na výšku priznanej sumy (1.708,52 eur) a pomery žalovaného (dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 55%, jeho aktuálna hospitalizácia v Psychiatrickej liečebni v F. I. jediný príjem v podobe invalidného dôchodku vo výške 110,90 eur mesačne – č. l. 47-48 spisu), berúc do úvahy, že žalobca súhlasil s postupným splácaním žalovanej sumy v 60,- eur mesačných splátkach (č. l. 39 p. v. spisu), súd žalovanému povolil splácať priznanú sumu v mesačných splátkach. Splatnosť splátok určil vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výšku prvej splátky súd určil na 28,52 eur a výšku všetkých nasledujúcich splátok na 60,- eur, s tým, že v prípade omeškania sa s čí i len jednou splátkou sa stáva splatným celý dlh. Súd povolil postupné splácanie priznanej sumy s poukazom na § 232 ods. 3 druhá veta CSP. Prvú splátku súd určil v najnižšej výške z toho dôvodu, že táto je splatná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaného súd zaviazal aj na zaplatenie trov konania, o ktorých výške súd musí rozhodnúť do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

27/ Podľa § 262 ods. 1 CSP má súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí povinnosť rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania, a to aj bez návrhu.

28/ Keďže bol žalobca v nezastavenej časti plne úspešný a zastavenie vo zvyšnej časti zaviniť žalovaný tým, že vykonal úhrady po podaní žaloby, súd na rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania

v rozsahu 100%. Súd na rozhodnutie o trovách konania neaplikoval § 257 CSP (ako žiadal žalovaný), v zmysle ktorého by žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Žalobcove trovy totiž predstavuje výlučne súdny poplatok za žalobu, ktorý musel žalobca zaplatiť, aby sa konanie mohlo začať, pričom súdnemu konaniu sa žalovaný mohol vyhnúť, pokiaľ by platil splátky, ku ktorým sa dobrovoľne zaviazal ešte v júli 2024. Ich neplatením sa stal jeho dlh voči žalobcovi splatným v celom rozsahu, žalobca ho preto uplatnil na súde a bolo by nespravodlivé, aby znášal aj náklady tohto uplatnenia, ktorým sa dalo predísť správaním žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien